

วัตถุประสงค์ในการศึกษาเรื่องนี้มี 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาถึงระดับประสิทธิผลของการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาเอดส์ขององค์กรเอกชน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาเอดส์ขององค์กรเอกชน 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาเอดส์ขององค์กร ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากผู้ดำเนินโครงการ ผู้รับประโยชน์จากโครงการ ผู้ให้การสนับสนุนโครงการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ จำนวน 307 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติอนุมาน โดยทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาประสิทธิผลเป็นรายกลุ่มสามารถจัดลำดับการบรรลุวัตถุประสงค์ได้ดังนี้ 1) องค์กรพัฒนาเอกชนสามารถดำเนินการทั้งระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ให้เกิดการลดการแพร่ระบาดได้ 2) องค์กรพัฒนาเอกชนสามารถดำเนินการทั้งระดับ ครอบครัว ชุมชน ให้มีการสร้างรากฐานทางสังคมที่ดีในการแก้ไขปัญหาเอดส์ 3) องค์กรพัฒนาเอกชนสามารถดำเนินการทั้งระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ให้มีความสามารถลดผลกระทบที่เกิดจากการติดเชื้อเอดส์ได้

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ด้านทรัพยากรบริหาร ด้านความเข้าใจที่ชัดเจนของแผนเอดส์ชาติ ด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ ส่วนปัจจัยด้านกระบวนการพบว่า การวางแผนงานโครงการ การพัฒนาทักษะและการรับข้อมูลข่าวสาร การเตรียมกลุ่มและการเตรียมงาน การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ การอำนวยความสะดวก

การ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของแหล่งทุน การประสานงาน และ การประเมินผล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหาเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน ตามลำดับ

3) ปัญหาอุปสรรคสำคัญที่พบได้แก่

1) ผู้ติดเชื้อ ไม่ยอมไม่เปิดเผยตัวเองให้กลุ่มและองค์กรที่ทำงานด้านการดูแลไม่สามารถเข้าถึงได้ ส่งผลให้ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ไม่สามารถเข้าถึงการบริการการรักษา ซึ่งส่งผลให้ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์มีการเจ็บป่วยเร็วขึ้น

2) ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเอดส์และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ ทำให้ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ไม่กล้าเปิดเผยตัวเองเพราะกลัวสังคมจะรังเกียจ

3) ผู้นำชุมชนยังไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องเอดส์ เพราะมองว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่ผู้ป่วยไปหาหมอเอง

4) งบประมาณที่สนับสนุนให้กับองค์กรไม่เพียงกับการจัดกิจกรรม งบประมาณที่ได้การสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมเพราะรัฐจำเป็นต้องกระจายงบประมาณให้กับทุกองค์กรที่ขอมาและในเขต 12 ได้รับการจัดสรรจากกระทรวงประมาณปีละ 2 ล้านบาท ซึ่งไม่เพียงพอกับที่กลุ่ม/องค์กรขอมา โดยประมาณ 4 ล้านบาท และกลุ่ม/องค์กรยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนอื่นได้

5) งบประมาณที่ได้รับมีความล่าช้าทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนงาน งบประมาณที่รัฐจัดสรรให้กลุ่มองค์กรจะได้รับและดำเนินกิจกรรมได้ ประมาณเดือนพฤษภาคม ซึ่งเหลือเวลาดำเนินการแค่เพียง 5 เดือนก็จะหมดปีงบประมาณ ทำให้กลุ่ม/องค์กรต้องเร่งทำกิจกรรมให้แล้วเสร็จในปีงบประมาณ

6. บุคลากรในองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างบ่อย เพราะกลุ่ม/องค์กรส่วนใหญ่ทำงานในรูปแบบอาสาสมัคร มาทำงานให้กับกลุ่ม/องค์กรในวันที่มีเวลาว่าง

7) บุคลากรในองค์กรไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะเกิดการเปลี่ยนแปลงคนทำงานในแต่ละกลุ่ม/องค์กรค่อนข้างมากประจวบกับทางสำนักงานป้องกันควบคุมโรคเองก็ไม่มีงบประมาณในการดำเนินการด้านนี้เพียงพอ

8) ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนขาดข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งการประชาสัมพันธ์งานเอดส์ซึ่งในปัจจุบันนี้พบเห็นได้น้อยมาก

9) เป็นกลุ่ม/องค์กรขนาดเล็กที่มีคนทำงานเป็นลักษณะอาสาสมัคร การเกิดกลุ่มโดยส่วนใหญ่มักเกิดจากกลุ่มที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือจึงเกิดกลุ่มขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ติดเชื้อและกลุ่มผู้ป่วยเอดส์ ที่ยังไม่สามารถพัฒนาเป็นงานอาชีพได้ และบางคนก็มีปัญหาทางสุขภาพทำให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง

10) ดำเนินกิจกรรมไม่ต่อเนื่องทั้งนี้เพราะงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน ซึ่งงบประมาณที่จัดสรรให้มีจำนวนไม่เพียงพอกับกิจกรรมที่ทางกลุ่มทำ โครงการเสนอมา

11) เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีกลุ่ม/องค์กรดำเนินกิจกรรมในพื้นที่เดียวกันหลายองค์กร ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนไม่สามารถตอบสนองปัญหาในภาพรวมได้

ข้อเสนอแนะ

1) ก่อนเริ่มการดำเนินโครงการขององค์กรพัฒนาเอกชนควรจัดให้มีการประชุมนิเทศแก่กลุ่ม/องค์กรเพื่อให้เข้าใจแนวทางการดำเนินงานและกฎระเบียบข้อบังคับของแหล่งทุนและข้อตกลงร่วมกันอื่นๆขององค์กรที่ได้รับการสนับสนุนทุน

2) องค์กรพัฒนาเอกชนที่ต้องการรับการสนับสนุนเงินทุนในการดำเนินการต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่อง บุคลากร และสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ให้มีความเหมาะสมกับปริมาณงาน

3) บุคลากรในโครงการหรือหน่วยงาน ควรเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่จะดำเนินการ ตลอดจนกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน

4) องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ควรจัดให้มีกิจกรรมเชื่อมโยงในลักษณะกลุ่มทุนทางสังคมในพื้นที่ เช่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมกับโครงการมากขึ้น

5) สำนักงานป้องกันและควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ ควรจัดเวทีในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์เอดส์ในพื้นที่เพื่อกำหนดปัญหาเชิงนโยบายในระดับพื้นที่ในประเด็นเป้าหมายและกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ

6) พัฒนาระบบการหนุนเสริม และการสร้างความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้องค์กรพัฒนาเอกชน ติดตามสถานการณ์ความก้าวหน้าแห่งองค์ความรู้เรื่องเอดส์ได้ทันเหตุการณ์ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ กับนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคเอดส์ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรพัฒนาเอกชนในระดับชาติ

7) ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัญหาและการประเมินความสำเร็จของโครงการด้วย

8) หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบการกำหนดนโยบายทั้งในระดับเขต และจังหวัด ควรมีการวิเคราะห์เชื่อมโยงสภาพปัญหาาร่วมกันเพื่อกำหนดกรอบกิจกรรม และกลุ่มเป้าหมายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภาครัฐทั้งระดับเขต และระดับจังหวัด อันจะทำให้การทุ่มเทไปสู่จุดหมายได้ชัดเจน

9) องค์กรพัฒนาเอกชนในระดับชาติและระดับภาคด้านเอดส์ ควรเพิ่มบทบาทของแนว
กิจกรรมการประเมินและการพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม/องค์กรพัฒนาเอกชนมากขึ้น

10) ควรสนับสนุนและพัฒนากลุ่ม/องค์กรพัฒนาเอกชนที่มีภูมิหลังเป็นกลุ่มระดับท้องถิ่น
อย่างต่อเนื่องให้มีความเข้มแข็งเพื่อความยั่งยืนและสามารถจัดการกับการแก้ปัญหาเอดส์และปัญหา
อื่นในลักษณะประชาคมท้องถิ่น

11) สนับสนุนให้เกิดเครือข่าย องค์กรพัฒนาเอกชนระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดการทำงานที่
กะทัดรัดพัฒนาได้เร็ว และมีความผูกพันในความรักในท้องถิ่นของตนเอง

12) กรมควบคุมโรคควรพิจารณาสนับสนุนงบประมาณสำหรับการพัฒนาศักยภาพการจัด
ทำโครงการขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ในสัดส่วนที่สมดุลกับจำนวนงบประมาณที่อุดหนุน
สำหรับการจัดทำโครงการเพื่อเป็นการสร้างทุนทางสังคมที่ยั่งยืน

13) กรมควบคุมโรคควรพิจารณาอนุมัติงบประมาณสำหรับการพัฒนาส่งเสริมการมี
ส่วนร่วม การหนุนเสริมทางวิชาการ ให้กับองค์กรพัฒนาเอกชน โดยหลักสูตรที่ควรเน้นการจัด
การความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในแนวราบเพื่อค้นหาและการสร้างนวัตกรรมทางความรู้การ
ป้องกันเอดส์ที่หลากหลาย

Title of Research Paper : Operational Effectiveness in Solving the AIDs Problem by the Non-Government Organizations Specialized in AIDs

Author : Mr. Rawsedee Lertariyapongkul

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2006

The three objectives of the study were (1) to evaluate the operational effectiveness in solving the AIDs problem by the non-government organizations (NGOs) specialized in AIDs, (2) to find out the factors affecting the operational effectiveness, and (3) to reveal the problems and obstacles, including suggestions on solving the AIDs problem. A questionnaire was employed to collect the data from 302 people. They were the project staff, the beneficiaries, the supporters and those who were aware of the projects. Frequency percentage, mean and standard deviation were used to describe the data, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient were used to test the hypotheses.

The findings were summarized below.

1. The operational effectiveness in solving the AIDs Problem by NGOs was rather high. The objectives that were achieved ranking from the most effective to the least were as follows : 1) NGOs could reduce the spread of the disease at the individual, family and community levels. 2) They could build a good social foundation to solve the AIDs problem at the individual, family and community levels. 3) They could reduce the impacts from the HIV infection.

2. Factors influencing the operational effectiveness It was found that the input factors, i.e., managerial resources, a clear understanding of the national AIDs plan, and budget were all found to be significantly related to the operation effectiveness of the NGOs specialized in AIDs. Moreover,

the process factors, i.e., project planning, skill development, receiving related information, group and work preparation, support from public agencies, directing the project, following the regulations of the fund source, coordination, and evaluation were all related to the operational effectiveness in solving the AIDS problem by NGOs.

3. Problems and obstacles. Some important problems and obstacles were as follows:

1) The HIV infected people did not reveal that they developed AIDS, so the NGO in this field could not reach them or give them treatment. Therefore, they became ill more quickly.

2) The people still lacked a knowledge and understanding about AIDS and had a negative attitude toward HIV infected people and AIDS patients. Because of this, those who developed AIDS could not reveal that they were infected by the disease. In other words, they feared that they would disgust other people.

3) Community leaders still did not give importance to the AIDS problem. They considered that this problem was an individual's problem.

4) The budget allocated to each NGO was inadequate to carry out activities because the government had to allocate a budget to every organization that made a request for it. The ministry allocated only 2 million baht a year to District 12 while the NGOs made a request for 4 million baht. The NGOs still could not access to other fund sources.

5) There was a delay before the NGOs received the budget so they could not work as planned. The budget would reach the NGOs approximately in May. There were only five months left before the end of the fiscal year. There, the NGOs had to speed up their activities to be completed within the fiscal year.

6) There was a high turnover rate in the NGOs because the personnel were volunteers who came to work for them when they had free time.

7) The NGO personnel were not developed continuously because of the high turnover rate. Also, the Epidemic Control Office did not have enough budget to carry out this project.

8) There was lack of continuous public relations; therefore the people lack updated information. The public relations work concerning AIDS could hardly be seen now.

9) The personal of small NGOs were volunteers. Most groups emerged because the members had problems and needed help so they formed groups to help each other. Especially, the HIV infected people and AIDs patients formed a group for this purpose. Some members had health problem and could not work continuously.

10) The activities could not be done continuously because of the inadequate budget.

11) There was work overlapping. There were many NGOs in the same area ; therefore they could not solve the overall problem well.

Recommendations

1) Before implementing the project, the government agency concerned should hold an orientation session for the NGOs so that they will understand how to run the project and how to get to fund sources and learn the rules and regulations of these fund sources, including common agreements with other organizations that receive a support fund

2) The NGOs that want a support fund for their operation must be ready in terms of the personnel, the workplace, material and equipment. These items must match the work volume.

3) The personnel in the project or organization should learn and make themselves understand what they will do and the regulations related to it.

4) The NGOs specialized in AIDs should hold activities that link social capital groups in the area, such as the local administrative organizations, so that they will participate more in their activities or projects.

5) The Disease Prevention and Control Office, the Provincial Public health Office, and NGOs specialized in AIDs should hold a workshop to analyze the AIDs situation in the area in order to identify the seriousness of the problem including the target groups, and set a policy for the area.

6) The complementary system should be developed and the body of knowledge should be built continuously so that the NGOs can update their knowledge about AIDs. The NGOs and other organizations dealing with the some problem should exchange experiences which can be information

to set up the national AIDs prevention and control policy that includes the NGOs as an important party in this issue.

- 7) Importance should be given to problem analysis and project evaluation.
- 8) The government agencies responsible for setting the policy at the district and the provincial levels should analyze the problems together to formulate a framework of activities and set the direction of the objectives so that all the efforts will go in the same direction.
- 9) The national and the regional NGOs specialized in AIDs should increase their role in evaluation and develop the efficiency of the NGOs themselves.
- 10) NGOs formed by local people should be supported so that they can solve the AIDs problem and others effectively.
- 11) A network of provincial NGOs should be support so that the work will be done quickly and there will be a sense of belonging to the locality.
- 12) The communicable Disease Control Department should support the NGOs specialized in AIDs with enough budget so as to build sustainable social capital.
- 13) The Communicable Disease Control Department should also provide a budget for the NGOs for academic support with focus on knowledge management and local wisdom to create innovations to prevent AIDs.